

hacten⁹ de fauore ⁊ pfectōe aplice sedis obtinuit/ vt nullus in
monasteriavel abbates ordinis memorati quālibet ecclesiasti
cā s̄niam pmeret/ vel psonas in eodē ordine pstitutas excōis/
vel suspēsiōis /seu interdicti pmulgatōe grauaret. Quia vero
refrigescēte caritate multoꝝ vscz adeo malicia noscīt abūdaſ-
ſe/ vt nōnulli eoꝝ q̄ ecclesīs dei modernis tēporib⁹ sunt plati
trāſgredianſ termios ab antiquorib⁹ pstitutos/ ⁊ i vestrū spālī
ordinē idēbitā exercere nō dubitēt vltionē. P̄ntiū lfaz inscri-
ptione statuim⁹/ ⁊ auctoritate aplica pfirmam⁹/ vt nulli oino
liceat in vos/ vel monasteria v̄ra/ seu fratres inibi pstitutos ſ̄
id qđ ab origine ordinis noscīt obſeruatū/excōis/ vel suspēſio-
nis/ seu interdicti s̄niam pmerere. Quā si deprompta fuerit auc-
toritate aplica decernim⁹ nō tenere. Adiūciētes q̄z decernim⁹/
vt archiepi ⁊ c̄pi in recipiēdis pfessiōib⁹ q̄ a bñdictis vel bñdi
cēdis abbatib⁹ exhibenſ ea ſint forma ⁊ expiſſione pteni q̄ ab
origine ordinis noscīt instituta/ſcz vt abbates ipi/ ſaluo ordie
ſuo / pfiteri debeat ⁊ ptra instituta ordinis nullā pfessionē fa-
cere cōpellant. Nulli ḡoīno hoīm liceat hāc paginā n̄fe pſtitu-
tionis ⁊ cōfirmatōis infringere/ vel ei ausu temerario ptraire.
Si q̄s aut̄ hoc attēptare pſūpserit indignationē oipotētis dei
⁊ beatorū Petri ⁊ Pauli aplorum eius ſe nouerit incurſurū.
Datū Cleronei. xij. kl. Decembris.

Similē bullā in forma expedit dñs Urbanus pp. iij. q̄ inci-
pit Abonastice ſinceritas.

Hoc etiā priuilegiū in forma cōfirmat/ innouat ⁊ plurimū
auctorizat dñs Clemens pp. v. vide loco ſuo.

Priuilegiū dñi Urbani pape iij. Per qđ
cōcedit vt ſi ep̄i mun⁹ bñdictiōis ⁊ alia q̄
ad officiū epale ptenet abbatib⁹ ordinis
exhibererenuerit/ liceat eis ſi ſacerdotes
b 2

fuerint p̄prios nouicos bñdicere/ et alia
q̄ ad officiū abbatis pertinet exercere/ac ab
alio ep̄o ea recipere q̄ a suo fuerit denega-
ta. **Q** uod ep̄i in bñdictionib⁹ abbatū ea sint
p̄tēti forma pfessiōis q̄ ab origie ordinis
fuit istituta/ sc̄z saluo ordine suo. **Q** uod sede
ep̄ali vacāte/hec oīa avicinis ep̄is suscipe
re possint. **Q** uod ab ep̄is transeuntib⁹ p̄ mo-
nasteria/monachorū ordinatiōes/vasorum
et vestiū benedictionē recipere valeant⁹.
Q uod nulli liceat p̄sonas ordinis etiā p̄ mo-
nasteriorū substātia vel possessionib⁹ ad
iudicia secularia trahere/ seu nos ad cōci-
lia/synodos/aut aliquos forēles p̄uent⁹
trahere/seu ad loca ordinis causa ordies
celebrādi/chrisma faciendi/causas tractā-
di/vel ḡregationē p̄uocādi accedere. **Q** uod
nullus infra miliare ab abbatijs vel grau-
gijs nostris edificia noua faciat. **Q** uod i cau-
sis p̄prijs/sive ciuilē/sive criminalē p̄tine-
ant questionē liceat nobis fratrū nostro-
rū testimonij vti. **Q** uod nullus vicinos vel
mercēarios nostros peo q̄ nos adiunue-
rint ad laborandū in illis dieb⁹ in quib⁹

laboram⁹ ⁊ alij feriant⁹/ vel occasione pri-
uilegiorū nobis a sede aplica cōcessorū/
seu ppter detentionē decimarū/ vel bñfa-
ctores nřos interdicere/ aut vinculo ana-
thematis innodare audeat. Et si forsā op-
positū factū fuerit/ possum⁹ tales absolue-
re ⁊ eis ecclesiastica sacramenta ⁊ sepultu-
ram ministrare.

17.

Rbanus Ep̄s seruus seruorum dei.
Dilectis filijs abbati ci-
stercien⁹ ⁊ vniuersis coabbatib⁹ eius sub eo-
dē ordine deo seruētib⁹. Salutē ⁊ aplicā be-
nedictionē. Cū ordo vester p̄ infusionē diui-
ne gratie longe lateq; fidelib⁹ christi sit odor
vite in vita ⁊ in his que iuste reqritis tāto fa-
cilius nostrū imptimur assensum/ quāto plu-
res vestro exēplo in ecclesia dei pficiunt ad salutē. Eapropter
dilecti in dño filij vestrī iustis postulatiōibus clemētius an-
nuētes ⁊ sollicite puidere volētes ne ad id qđ vñam religionē
dedebeat/ altoꝝ possitis malignitate cōpelli/ felicis memorie
Lucij pape p̄decessoris nostri vestigij s inherētes vobis aucto-
ritate p̄tū indulgem⁹/ vt si archiep̄i vel ep̄i in quoꝝ parro-
chij s domus vestrē fundate sunt/ cū hūilitate ⁊ deuotiōe dé-
bita reqsiti/ abbates substitutōs bñdicere ⁊ cetera que ad of-
ficiū ep̄ale p̄tinēt exhibere forte renuerit/ eisdē abbatib⁹/ si tñ
sacerdotes fuerint/ liceat pprios nouicios bñdicere ⁊ cetera q̄
ad officiū suū p̄tinēt exercere/ et ab alio ep̄o accipere q̄ a suo
fuerint indebite denegata. Illud adiūciētes vt in recipiēdis p-
fessionib⁹ que a benedictis vel bñdicēdis abbatib⁹ exhibent/
ea sint ep̄i formi ⁊ exp̄issiōe p̄tenti/ q̄ ab origine ordinis noscīt
instituta/ sc̄z vt abbates ipsi saluto ordine suo pfiteri debeat/

b 3

et contra statuta ordinis nullam professionem facere coepillant. Quod si se des diocesani episcopi forte vacauerit/ hec oia a vicinis episcopis libere suscipe et absq[ue] contradictione possitis/sic tamen ut ex hoc imposterum p[ro]priis episcopis nullum iudicium generet. Quia vero interdum proprio r[ati]o[n]e episcoporum copiam non potestis habere/ si aliquem episcopum per vos tradire contigerit/ ab illo interim monachorum ordinationes/benedictiones vasorum/ et vestium recipere valeatis. Paci quoque et tranquillitati vestre pruidere volentes districtius prohibemus ne quis vos ad secularia iudicia provocet/ sed si quis sibi putauerit aliquid in vos de iure competere/ sub ecclesiastico iudice expiendi habeat facultatem. Nullus etiam vos vel fratres vestros ad concilia/synodos/ aut aliquos forenses conuentus ire/ vel iudicio seculari de substantia yestra propria/ vel possessionibus subiacere coepillat/ nec ad domos vestras accedat causa ordines celebrandi/chrisma faciendo. causas tractandi/ aut aliquos publicos conuentus conuocandi. Adhucies ut nulli infra miliare unum ab abbatis/ vel gratianis vestris/ edificia vel mansiones nouas liceat facere. Quod si presumptum fuerit/ per episcopum diocesanum vel eius officiales excocationis sententia arceat. In causis autem propriis siue ciuilibus siue criminalibus continet questionem/ liceat vobis fratribus vestiis et quod ad hoc idoneos esse constiterit testimoniis viti/ ne ex defectu testium ius vestrum valeat deperire. Auctoritate quoque apostolica interdicimus/ ne quis vicinos vel mercenarios vestros per eos quod vos ad laborandum adiuvuerint in illis diebus in quibus laboratis et alii feriantur/ vel aliqua occasione eorum que ab apostolica benignitate vobis indulta sunt/ seu benefactores vestros per eos quod vobis aliqua beneficia vel obsequia ex caritate presisterint interdicere/ aut vinculo anathematis audeat innodare. Quod si quis in aliquem de familia vestra quodcumdiu in famulatu vestro fuerit/ propter detentionem decimaru[m]/ vel aliud aliquid a sede apostolica ordinis vestro recessum/excois/ vel interdicti s[an]ctam promulgauerit/ liceat vobis eos absoluere/ et si necesse fuerit ecclesiastica sacramenta cum sepultura conferre. Nulli ergo oino hominum liceat hanc paginam infra constitutionis et confirmationis infringere/ vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare presumperit indignationem omnipot-

centis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se nouerit
in cursurum. Datu' Ueroni. iij. Idus Martij.

194

Optimum notabile.

Nota quod quilibet bonus ordinis zelator qui vult intelligere
libertatem dicti ordinis que a nonnullis quicquid exemptio ab ordi-
nariis dicitur debet attente notare priuilegia precedentia et aliqua
sequentia. Et quia faciunt mentionem de ordinis libertate ab ipsis
origine sup omnia recurrentia est ad plogum carte caritatis/
que est fundamentale et originale statutum ordinis ubi est fons
et origo libertatis ipsius in quo sic dicitur. Anteque abbatie ci-
stercienses florere inciperent dominus Stephanus abbas et fra-
tres sui ordinauerunt ut nullo modo abbatie in alicuius antisti-
tis diocesi fundarentur anteque ipse decretum inter cisterciensium ce-
nobium et cetera ex ea nata exaratum et confirmatum ratum habe-
ret propter scandalum inter pontificem et monachos deuitandum.
Beatus enim Robertus et fratres sui iuxta diuinam inspirationem
cisterciem fundare volentes non ad presule ordinarii episco-
pum cabiloneum sed ad legatum apostolicum Lugdunensem episco-
pum recurrerunt et eius mandato imediate sub sede apostolica
cisterciem fundauerunt episcopum cabiloneum in nullo se nisi commis-
sione dicti legati in cistercio se occupare. Idcirco dominus Pa-
schalis papa secundus in priuilegio precedentio dicit abbati ci-
stercij perpetuo haberi sub speciali tutela sedis apostolice. Calistus
autem papa secundus et alii sequentes confirmingando dictam cartam
caritatis etiam ipsius plogum ratificant. In quo decretum per bea-
te memorie dominum Stephanum cisterciem abbatem et fratres suos
sup cenobium ab eis fundandis factum exprimitur scilicet quod nulle ab-
batie sui ordinis fundarentur in aliqua diocesi nisi prius ipse epi-
scopus consentiret quod sicut cisterciem ordinis mater erat ab or-
dinario scilicet episcopo cabiloneum exemptum ita quoque et ipse
episcopus in cuius diocessi aliud monasterium eius ordinis esset

b 4

fundandū etiā cōsentiret monasteriū ipsum / in nullo eidē epo
 subiūci / sed solū abbatii cisterciū qui cōditor dicte carte caritatis
 inter cetera dicit. Curā tñ animarū illoꝝ grā caritatis retinere
 volum' oēm p hoc iurisdictionē intelligēs / statimq; psequif / in
 claustro nostro tē. necnō suis patrib' abbatib' imediatis a q-
 bus talia monasteria imediate dependerēt / sū gradus suos.
 Ex quib' euidēter cōstat eos q asseruerūt cisterciū / t ordinem
 qnōs / t pmo tpe fuisse epis t ordinarijs subiectos / min' suffici
 enter ordinis secreta t fundamēta itellexisse / t falsā opinionē
 posuisse. Si ita fuisset / q inuite vniuersi epī p totā mūdi lati
 tudinē dispersi pcordit / nullo eoꝝ discrepāte / tā gloriōsū t fa
 mosū ordinē ab eoꝝ iurisdictionē eximi pmisissent. Ut neq; ibi
 dē visitatiōes quascūq; facerent / nullas pcuratiōes reciperēt /
 t penitus nihil auctoratis inibi sibi reseruassent. Diuina igi
 tur puidētia sanctos p̄s Robertū t ei' fratres inspirāte t di
 rigēte / cisterciū t vniuersa ei' mēbra in sūma libertate seu exē
 ptione ab ordinarij subiectiōe nata / t cōtinuata fuerint. Et
 cū exēpta dicunt / exēptio nō p̄supponit subiectionē aliquā fuis
 se puiā / sed solū p̄seruationē / ne in subiectionē ruerent / sic suo
 mō accipiēdo exēptionē / sicut cū glorioſa virgo Maria a pec
 cati originalis macula qnōs exēpta dicit. Ab illa em̄ totaliter
 imunis t p̄seruata semp fuit / qz tota pulchra sine macula / aut
 ruga. Et sup istis principijs fundan̄ originaliter p̄uilegia p̄c
 dētia t multa sequētia in qb' gradatim plura p̄orib' addunt.

Quia insup dicta priuilegia tā p̄cedentia q̄ plura sequētia
 cotiens rememorāt ep̄os in b̄ndictionib' abbatū p̄tentari de
 vere p̄fessione que ab ordinis exordio noscīt instituta / t aliam
 ab eis req̄rere nō possunt / filios ordinis latere nō debet p̄fes
 sionē hic multū generaliter p̄ deuota quadā p̄testatione reue
 rentie t honoris ipsi ep̄o p abbate in exhibitione b̄ndictionis
 facte accipi. Et qz in aliquib' p̄uilegijs sequētibus dicit / q̄ ep̄i
 debeant esse cōtenti forma p̄fessionis quā cistercij abbas fa
 cit in sua benedictione. Idcirco vt cū psone ordinis p̄ dei gra
 tiā ad illū actum p̄uenient / nō oīno p̄siteant sū formā in li

bris epoꝝ posita/dignū duxim⁹ hic eā quā facere solet abbas
 cisterciū inserere. Ego. M. abbas cisterciēn subiectionē/reuerē-
 tiam/t obediētiā a sanctis p̄ibus cōstitutā fīm regulā sancti
 Benedicti tibi dñe. M. ep̄e/tuisq; successorib⁹ canonice substi-
 tuendis/t sctē sedi cabiloncū/saluo ordine nostro/ppetuo me
 exhibiturū pmitto. Per hanc clausulā/saluo ordine nostro/q̄
 hic vltra libros dñoꝝ eporum addit⁹/sufficiēter moderant⁹ t li-
 mitant⁹ termini isti in hac forma. pfessionis positi/scz subiecti
 onē/reuerentia/t obediētiā. Sunt em⁹ p̄ oia ab eo tā interio-
 ori q̄ exteriori foro exempti/vt patet p̄ ista priuilegia. Q̄obrē
 ab olim plures deuoti ordinis filij cū missam celebrātes in p̄n-
 cipio canonis dicūt,p̄ rege nostro/t antistite nostro/eū ordi-
 nis patrē cui oēs de ordine subiiciunt̄ intelligūt/qui recte oīm
 sui ordinis pater/t antistes dici potest t debet. Porro ad sup
 his vitandā multoꝝ episcopoꝝ cauillationē/t pluriū abbatū
 simplicitatē/qui munus benedictionis recipiendo ad illa non
 multū aduertunt/t ex hoc multi epi auctoritatē t iurisdictionē
 sup eos p̄tendere nīs sunt/sicut patet in multis locis germa-
 nie/t in diuersis alijs p̄uincijis/pinde voluerunt ordinis pa-
 tres/duo sup his remedia a. S. d. nostro Innocētio papa oc-
 tauo obtineri. Primū est declaratio amplissima exemptōis or-
 dinis in generali t in particulari ab ordinarijs. Scđm vt cister-
 cij abbas tanq; eoꝝ oīm pater/abbates t abbatissas bñdice-
 ret/t sic cessant omnes occasiones ordinarioꝝ/ad sibi psonas
 t loca ordinis in aliquo subiiciendū/q̄ suis in locis ponunt̄ p̄-
 scorꝝ exēplo patrū/qui ab exordio usq; in p̄fens fīm occurrētes
 ordinis necessitates in diuersis materijs ad sctām sedē recur-
 sum habuerūt/sicut ex hui⁹ collecte decursu satis cōstare p̄t.

Priuilegl dñi Honorij pape. iii. Ne de
 terris ante cōciliū acquisitis/si alicui eas
 ad excolendū cōcesserimus/t postmodū
 ad nos redierint/decimas deinus.